

vistnok en stor Fare ved i saa betydelig Grad at forbyde de almindelige og billigere Vinforter. En saa stor Forhøjelse paa Tolden paa billigere, men gode indførte Vine turde let medføre, at Indførselen og Forbruget deraf i den Grad vil formindstes, at Staten ikke alene vil gaa glip af den paaregnede Merindtægt, men endog se den nuværende Indtægt formindstet, ligesom Vinfabrikationen utvivlsomt i høj Grad derved vil fremmes. Derimod bør finere Vine og paa Flasker belægges med den høiere Told.

Endnu skulle vi kun berøre, at Tharavægten flere Steder er ansat altfor meget under, hvad den i Virkeligheden er, saaledes paa Sukker i Føde, Petroleum, Kvistballer etc.

Med Hensyn til Malttækten maa der gøres opmærksom paa det Uheldige i Formen for denne. England har tidligere ogsaa haft Malttækten, men er gaaet over til Beskatning af Produktet, og Alle befindes sig aabentbart bedst derved, saa at det vilde være meget uheldigt, om vi nu adopterede et System, som Andre, ifølge mangeaarige Erfaringer, have forkastet. Dertil kommer, at Malttækten maa blive utaaelig for de Bryggerier, der producere baade hoiere og lavere Næringsopl i eet Lokale. Baierskølbrysterierne ere enten i Hænderne paa Aktiefelsfaber eller saadanne private Gæere, at man bestemt uden Fare ved Produktbeskatning kan nøies med, at disse opgive det aarlig folgte Quantum til Beskatning, hvilket Toldvæsenet let maa kunne kontrollere, og som kan konstateres ved Bryggeriets Bøger, medens der tillige kan sættes en streng Straf for urigtig Angivelse.

Hvis Staten blev, som foreslaaet, vil den neppe i væsentlig Grad ramme dem, det er tilfjet at ramme, nemlig Forbrugerne, da den er for lav at fordele ved Udfjænkningen, og vil altsaa blive en Afgift, der paalægges Bryggerierne og Mellemhandlerne. Ved derimod at sætte den til 4 Kroner pr. Ld. Ml, hvilket vil forbyde 1/2 Flaske med 1 Dre, bliver den paa en lidet følelig Maade fordelt over Forbruget og vil da indbringe Staten 1,200,000 Kroner istedetfor 500,000 Kroner, som paa regnet. Denne Merindtægt, i Forbindelse med Bevarelsen af den nuværende Told paa Kis, vil fuldt erstatte Ugangen ved Raffens Frigjørelse.

Med Hensyn til Brændevinsbeskatningen henholde vi os til medfølgende Udtalelse af en Fabrikant, hvilken vi i det Væsentlige kunne tiltræde.

Bestyrelsen for Handelsforeningen i Odense den 1ste Februar 1882.

L. Bierfreund.

A. Boesen.

A. Sachs.

B. Thomsen.

P. Preisler.

C. Andersen.

J. M. Saedttøff.

S. L. Helweg.

Severin Rode.

Bilag til Nr. 26.

Det fremlagte Lovforslag om Brændevinsbeskatningen møder ikke Modstand paa Grund af den foreslaaede Toldforhøjelse, men den langt overveiende Del af Landets Spiritusfabrikanter har den fuldstændigste Overbevisning om, at den foreslaaede Form for Beskatningen er uheldig. Istedetfor den nu for Alle gjældende Rarrumsbeskatning er foreslaaet:

1. Udbyttebeskatning efter den Siemenske Maaler: 25 Dre pr. Kande 8 Gr. Brændevin.
2. Rarrumsbeskatning for Fabrikanter, der tilbøls følge med Tiden, men hvis Destillationsapparater ikke ere saa fuldkomne, at Maaleren kan anbringes ved samme: 3 Kr. 25 Dre pr. Ld. Rarrum.
3. Rarrumsbeskatning for Fabrikanter, der arbejde efter en mere forældet Methode: 2 Kr. 80 Dre pr. Ld. Rarrum.

Der foreslaas saaledes at forlade en simpel og letkontrolleret Beskatningsform og ombytte denne med et langt mere indviklet Maskineri, der forvolder Staten en meget betydelig Udgift (ved Anskaffelse af Maalerne), fremkalder Fristølse til at begaa Defraudationer og bevirker en fuldstændig Omvæltning i de nu bestaaende Brænderiforhold. Ulemperne ved Udbyttebeskatningen ere meget iøjensaldende.